

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobkyně: **E. N., roz. Č.**
bytem

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 9. 2021, č. j. MD-24688/2021-160/5

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze se žalobkyně domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy č. j. MHMP 1102907/2021/Kor, jímž byla žalobce uznána vinnou z přestupku podle § 125f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen “zákon o silničním provozu” nebo jen „zákon“), kterého se dopustila tím, že jako provozovatelka vozidla v rozporu s § 10 zákona nezajistila, aby dne 5. 1.2021 v 7:37 hodin v Praze 9, ul. Poděbradská (v blízkosti sloupu VO č. 900425 směr centrum) při užití vozidla byly dodržovány

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. V daném případě jel nezjištěný řidič vozidlem žalobkyně v daném místě a čase v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 50km/h rychlostí 74 km/h po odečtení odchylky měření 3km/h.

2. Žalobkyně namítá, že nebyly splněny podmínky pro zahájení řízení o přestupku provozovatele vozidla, neboť ji nebyla doručena výzva k úhradě určené částky dle § 125h zákon o silničním provozu.
3. K tomu žalovaný doplnil obsah správního spisu, ze kterého plyne, že žalobkyně byla správním orgánem podle § 125h zákon o silničním provozu vyzvána výzvou ze dne 26. 1. 2021, avšak výzvu si na adrese svého pobytu nevyzvedla, proto bylo doručeno fikcí (výzva uložena dne 8. 2. 2021). Tvrzení žalobkyně je tak v rozporu s obsahem spisu. Zároveň má soud za to, že z postoje žalobkyně ve správním řízení neplyne, že by kdy hodlala zaplatit pokutu za daný přestupek, jestliže realizovala obvyklou procesní strategii osob spojených s jejím předchozím právním zástupcem i zmocněncem ve správním řízení spočívající s prvotní deklarovanou snahou o určení řidiče, své osoby, aby poté možnost rozhodnout o přestupku řidiče zmařila nedostavením se k jednání správního orgánu.
4. Druhá žalobní námitka spočívá v neprokázání kalibrace úsekového rychloměru a vzdálenosti měření. Dle žaloby ve správním spisu založený ověřovací list rychloměru osvědčuje pouze samotnou funkčnost rychloměru, nikoliv fakticitu jeho umístění a vzdálenost mezi kamerou umístěnou na začátku a na konci měření. Údaj o vzdálenosti rychloměrů je uživatelsky nastaveným údajem, a z ničeho nevyplývá, že by v momentě ověření rychloměru byl nastaven právě údaj 343,3 metrů. Délka měřeného úseku, ze které je však následně vypočítávána průměrná rychlost jízdy, nebyla prokázána. Údaj o vzdálenosti mezi rychloměry (tj. délku měřeného úseku) zadal do rychloměru nějaký člověk, aniž by bylo zřejmé, kdo tak učinil, a na jakém podkladě, resp. kdo vzdálenost přeměřoval, a zda vůbec byla přeměřována, vypočítávána, nebo odhadována. Nadto vzdálenost zadaná do rychloměru byla zadána nesprávně. Dle měření vzdálenosti na serveru Google Maps je 350 metrů, tedy nikoliv 343,3 metrů, jak bylo zadáno do rychloměru. Žalobkyně předložila screenshot mapy Google se zaměřenou délkou úseku měření rychlosti, včetně dvou detailních snímků, ze kterých se dle žaloby podává, že začátek i konec měření úseku jsou umístěny přesně na bílé čáře na vozovce určující úsek měření. Jakkoli žaloba připouští, že měření prostřednictvím mapové aplikace nepředstavuje kalibrované měření vzdálenosti, je nutné konstatovat, že kalibrované měření vzdálenosti nepředložil ani žalovaný. Údaj nastavený do rychloměru (343,3 metrů) nemá oporu v žádném podkladu, a dokonce ani není znám jeho původ, údaj 350 metrů má oporu alespoň ve veřejné mapové aplikaci. Kalibrační list k měřenému úseku, ve kterém byl měřen vůz žalobkyně, ne prokazuje délku tohoto úseku.
5. Ve správním spise založený ověřovací list k rychloměru v ul. Poděbradská, Praha 9, směr centrum, obsahuje údaj, že k ověření rychloměru došlo v místě měření rychlosti - ul. Poděbradská, a to prostřednictvím etalonového rychloměru na měřicím vozidle Českého metrologického institutu. Vzhledem k tomu, že v místě měření rychlosti se jedná o úsekové měření rychlosti, lze mít za to že ověření rychlosti v daném místě bylo provedeno ve vztahu k délce měřeného úseku, jinak by nebylo možné ověřit správnost v úseku zaznamenané rychlosti. Bez ohledu na ověření správnosti měření rychloměru však nelze vyloučit, že ověření neproběhlo řádně, nebo po provedené kalibraci

měřicího zařízení došlo k poruše rychloměru. Bude však vždy na účastníkovi, aby svá tvrzení prokázal, zejména pokud je namítá teprve v soudním řízení, aniž by zjištěný údaj rychlosti jeho vozidla jakkoli ve správním řízení sporoval a k tomu je zastoupen osobami s obstrukční strategií, jako je i případ žalobkyně. Žalobcem předložené měření úseku prostřednictvím Google Maps soud nepovažuje za přesvědčivé, aby bylo způsobilé vyloučit správnost měření při ověření kalibrace měření provedené certifikační autoritou. Soud má pochybnosti o přesnosti měření aplikace Google Maps co se týče jednotek metrů a zejména žalobcem předložené snímky jsou nepřesné co do určení místa měření. Ze snímků není zřejmé, jaký byl počátek měření v aplikaci od centra města, graficky je identifikováno pouze místo začátku měření rychlosti od Černého mostu, konec úseku měření rychlosti vozidel není nijak označeno ve smyslu úseku měření v Google Maps. Jak uvedeno, je zcela na žalobkyni, aby prokázala odlišné údaje od měření ověřených certifikační autoritou. Pokud tak neučiní, není úkolem soudu provádět vlastní měření. Ostatně procesní pasivitu žalobkyně ve správním řízení nelze nahradit aktivitou v soudním řízení, jedná se o účelové obcházení správního řízení, zejména odvolacího řízení. Ani tuto žalobní námitku soud nepovažuje za důvodnou.

6. Žalobkyně namítá, že správní orgán neprokázal místo přestupku. Správní orgán výrokem rozhodnutí uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku na Praze 9, v ul. Poděbradská, v blízkosti sloupu VO č. 900425. Pokud by ke spáchání přestupku došlo v blízkosti sloupu VO č. 900425, pak by měření bylo možné považovat za zákonné, neboť právě v blízkosti tohoto sloupu dovolila měřit Policie ČR, jak vyplývá z písemnosti, kterou určila úseky k měření rychlosti obecní policii. Nicméně, ze žádného z podkladů pro rozhodnutí dle žaloby nevyplývá, že by rychlost byla měřena právě v blízkosti sloupu VO č. 900425. Ulice Poděbradská je velmi dlouhá, měří více než tři kilometry. Policie nedovolila obecní policii měřit v celé délce ulice Poděbradská. Ke zjištění místní úpravy provozu na pozemních komunikacích je nutné stavět najisto, kde bylo měřeno. S ohledem na skutečnost, že žádný podklad pro rozhodnutí neprokazuje, že bylo měřeno v blízkosti sloupu VO č. 900425, vymezení místa přestupku nemá dle žaloby oporu ve spise.
7. K výše uvedené žalobní námitce soud uvádí následující. V žalobě žalobkyně argumentuje délkou měřeného úseku, k čemuž předkládala snímky Google Maps měřeného úseku, tudíž nemá pochybnosti o místě spáchaného úseku, nehledě k určení místa identifikací sloupu č. VO č. 900425. Rychlost vozidla žalobkyně byla změřena stacionárním automatickým měřícím úsekovým systémem, jehož existence žalobkyně nesporně, soudu proto není zřejmé žalobní zpochybnění místa zjištění rychlosti vozidla, zejména pokud správní spis obsahuje snímky vozidla právě z předmětného úseku měření. Ze žádného z podkladů sice nevyplývá, že bylo provedeno měření skutečně u sloupu č. VO č. 900425, jak stanoví i souhlas policie s měřením, ale žalobkyně neprokázala jinak, přitom se jedná o stacionární automatický systém měření. Žalobkyni nic nebránilo prokázat, že měřicí systém byl umístěn v rozporu se souhlasem policie a v rozporu s údaji uvedenými na snímcích měření rychlosti vozidla žalobkyně. Takto však žalobkyně relevantně neučinila.
8. Ze shora uvedených důvodů soud neshledal žalobní námitky důvodnými, proto žalobu podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.

9. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, proto ji náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 22. 11. 2023

Mgr. Kamil Tojner v. r.

soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. S.